

Γράφει ο **Κωστόγιαννης Ταξiάρχης**

Ξεκινώντας εκ των προτέρων (προς αποφυγή της παραμικρής παρεξήγησης καλοπροαίρετης ή κακόπιστης κριτικής) από τη θέση μου για την αναγκαιότητα εδώ και τώρα εξόδου από το ευρώ και την ΕΕ, θέση που με συνέπεια υποστηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην οποία ανήκω, θέλω να επισημάνω σχετικά με την πραγματική νομισματική πολιτική του άθλιου πράγματος που ονομάζεται ΕΕ και ΕΚΤ τα εξής:

Η ΕΚΤ, ως κεντρική τράπεζα έχει τυπώσει τεράστιες ποσότητες νέου χαρτονομίσματος, στοιχεία που υπάρχουν στις ετήσιες εκθέσεις της ΕΚΤ και στις οποίες έχω αναφερθεί πολύ συγκεκριμένα. Το πόσο αυτό έχει εκτινάξει την ποσότητα των κυκλοφορούντων ευρώ και αυτών που υπάρχουν ως στρατηγικά αποθέματα του ευρωσυστήματος από τα 320 δις σε 1350 δις. Η συμμορία δηλαδή της ΕΚΤ έχει τυπώσει ένα τρισεκατομμύριο ευρώ. Γιατί αυτό δεν γνωστοποιείται;

Για κάποιον, ανεξήγητο κατ' εμέ λόγο, οι πράξεις της ΕΚΤ χαιρούν ασυλίας, θεωρούνται ιερές και απαραβίαστες. Αυτό βέβαια είναι απόλυτα κατανοητό για τις συστημικές δυνάμεις που υπεραμύνονται της λεγόμενης ευρωπαϊκής προοπτικής αλλά και για τον ΣΥΡΙΖΑ που έχει συνυπογράψει τη θανατική καταδίκη των εργαζομένων από τη στιγμή που συμφώνησε με τις νομισματικές και πολιτικές συνθήκες της ΕΕ και του ευρώ.

Η μη ανάδειξη όμως του τεράστιου αυτού θέματος από την αντικαπιταλιστική αριστερά (ίσως γιατί θεωρούνται ζητήματα που αφορούν στο εποικοδόμημα και όχι στη βάση) αποτελεί λάθος που αδυνατίζει την επιχειρηματολογία μας για το ευρώ επιτρέποντας στα κάθε λογής τσιράκια των καπιταλιστών να διαδίδουν πρωτοφανή ψεύδη σε βάρος των εργαζομένων και των λαών.

-να λαιδορούν τους εργαζόμενους ως τεμπέληδες

-να διασπούν τους εργαζόμενους των διαφόρων χωρών

-να παρουσιάζουν τους «τεμπέληδες Έλληνες» ως υπεύθυνους για τις μειώσεις των μισθών των εργαζομένων των άλλων χωρών με το πρόσχημα του ελληνικού χρέους προς τις χώρες τους.

Το χρήμα αυτό, το οποίο αρχικά ως εγγύηση έχει κρατικά χρεόγραφα και στη συνέχεια εμπράγματα δικαιώματα (δημόσια και ιδιωτικά) αποτελεί χρήμα κλεμμένο από τους λαούς, όλους τους λαούς, και όχι πολιτική νομισματικής χαλάρωσης, σύμφωνα με τον τεχνοκρατικό αστικό ορισμό. Το ίδιο άλλωστε συμβαίνει και με τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών. Δεν αποτελούν ενέσεις ρευστότητας αλλά πρωτοφανούς μεγέθους ληστεία των λαών.

Το κλεμμένο αυτό χρήμα αυτό αποτέλεσε τον πρωτογενή μηχανισμό που τροφοδότησε έναν φαύλο κύκλο χρέωσης, τοκογλυφίας και άσκησης κάθε είδους πιέσεων με τελικό στόχο την αποτελεσματική εφαρμογή των καταστροφικών πολιτικών της ΕΕ.

Η ΕΕ είναι το πολιτικό όργανο του κεφαλαίου ενώ η ΕΚΤ ο νομισματικός και οικονομικός βραχίονας της, που έχει καταφέρει με τον δολοφονικό μηχανισμό του ευρώ να δημιουργεί συνθήκες οικονομικής και νομισματικής ασφυξίας και επιβολής των πολιτικών του κεφαλαίου.

Μοναδικός δρόμος για τον λαό μας και για όλους τους λαούς είναι αυτός της **ολοκληρωτικής ρήξης με**

το ευρώ και την ΕΕ και η μονομερής διαγραφή του εξωτερικού χρέους.

Η ανάδειξη της πραγματικότητας του ευρώ μπορεί να αποδείξει το πόσο κίβδηλα και γελοία είναι τα επιχειρήματα που σύσσωμα προωθούν τα παπαγαλάκια του συστήματος σχετικά με το χρέος.

Μεταβάλλει τους περίφημους πιστωτές σε αυτό που πραγματικά είναι, όχι μόνο σκληροί και άκαρδοι τοκογλύφοι αλλά ληστές και καταχραστές δημόσιου χρήματος.

Η αντίθεση στην πληρωμή του χρέους δεν βρίσκεται μόνο στη σωστή εκτίμηση πως αυτό δεν είναι βιώσιμο ούτε στο ότι δεν μπορεί να πληρωθεί στις συνθήκες κρίσης που βρισκόμαστε.

Το χρέος όχι μόνο δεν μπορεί να πληρωθεί αλλά και δεν πρέπει να πληρωθεί, γιατί είναι άτοπο δισεκατομμύρια άνθρωποι να χρωστούν σε μια χούφτα «καπιταλιστών», τραπεζών και ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Γιατί είναι αδύνατο τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων του μόχθου, που παράγουν τον πλούτο της κοινωνίας, όχι μόνο να ζουν σε συνθήκες διευρυνόμενης ανέχειας, σχετικής και απόλυτης φτώχειας, αλλά ταυτόχρονα να είναι χρεωμένοι ως τον λαϊμό στα κάθε λογής παράσιτα του καπιταλισμού, που παράγουν αέρα κοπανιστό.

Το χρέος μπορεί μεν να αναπτύσσεται στα πλαίσια του καπιταλισμού, δεν αποτελεί όμως σε καμιά περίπτωση πρόβλημα του καπιταλισμού εν γένει ούτε βέβαια των καπιταλιστών αλλά των εργατών. Εμείς καλούμαστε να το πληρώσουμε και όχι οι καπιταλιστές.

Τα χρέη επιτυγχάνουν πρόσθετη απόσπαση υπεραξίας για τον συλλογικό καπιταλιστή (όπως είναι η ΕΕ, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ) από τον συλλογικό εργάτη. Η εκμετάλλευση αυτή συμπληρώνει και κάνει ολοκληρωτικά αφόρητη την εκμετάλλευση του ξεχωριστού εργάτη από τον ξεχωριστό καπιταλιστή. Η οργανική σχέση συλλογικού και ατομικού καπιταλιστή προβάλλει ανάγλυφα στο γεγονός πως ο πρώτος αξιοποιεί έντεχνα τα χρέη για να επιβάλλει νέες εργασιακές σχέσεις γαλέρας υπέρ του δεύτερου αλλά και την εκποίηση του δημόσιου πλούτου στον οποίο αποκτούν εμπράγματα δικαιώματα οι πολυεθνικές.

Το χρέος είναι επομένως πρόβλημα ταξικό, αφού χρωστούν οι εργάτες και οι λαοί όλων των κρατών και δεν είναι πρόβλημα εθνικό.

Η αποκάλυψη όλων αυτών των μηχανισμών κλοπής και υπερχρέωσης, όπως και αυτός της νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ, όχι μόνο δεν αδυνατίζει τις θέσεις μας σχετικά με την ανάγκη ρήξης και εξόδου από την ΕΕ και το ευρώ.

Αντίθετα

-τεκμηριώνει και συμπληρώνει με στοιχεία και επιχειρήματα αυτές τις θέσεις.

-δημιουργεί συνθήκες εργατικής διεθνιστικής συσπείρωσης

-καταρρίπτει τη σαθρή επιχειρηματολογία τους που κάνει τους εργαζόμενους αποδιοπομπαίους τράγους του συστήματος.

-υποκαθιστά την απλή πραγματικότητα.

«δεν σας χρωστάμε εσείς μας χρωστάτε».